

PADĖKITE SU ATJAUTA

Sekdami Gelbėtojo atjautos pavyzdžiu, pastebėsite, kad galite pakeisti kitų gyvenimą.

Atjauta – tai kitų žmonių nelaimių suvokimas ir troškimas jas palengvinti arba iš jų išvaduoti. Sandora sekti Gelbėtoju – tai atjautos sandora „nešti vienas kito naštas“ (Mozijo 18:8). Užduotis rūpintis kitais – tai galimybė tarnauti taip, kaip tarnautų Viešpats: būnant gailėstingiems (žr. Judo 1:22). Viešpats įsakė: „Būkite pasigailintys bei užjaučiantys vienas kitą!“ (Zacharijo 7:9)

Gelbėtojo atjauta

Atjauta buvo Gelbėtojo tarnystės varomoji jėga (žr. „Atjaučiantis Gelbėtojas“ šoninėje juostoje). Jo atjauta Savo pasekėjams skatino Jį padėti aplinkiniams nesuskaičiuojamą daugybę kartų. Išvelgęs žmonių poreikius ir troškimus, Jis galėjo palaiminti juos ir mokyti jiems priimtinausiu būdu. Gelbėtojo troškimas pakylėti mus virš mūsų nelaimių atvedė Jį prie didžiausios atjautos išraiškos – Jo Apmokėjimo už žmonijos nuodėmes ir kančias.

Jo gebėjimas atsiliiepti į žmonių poreikius yra tai, ko galėtume siekti tarnaudami. Gyvendami teisiai ir

įsiklausydami į Dvasios raginimus, būsime įkvėpti prasmingai padėti.

Mūsų atjautos sandora

Dangiškasis Tėvas nori, kad Jo vaikai būtų atjaučiantys (žr. 1 Korintiečiams 12:25–27). Kad taptume tikraisiais mokiniais, turime išsiugdyti ir rodyti atjautą kitiems, ypač jų poreikiams (DS 52:40).

Priimdami Jėzaus Kristaus vardą per krikšto sandorą, paliudijame, kad norime vadovautis atjauta. Prezidentas Henris B. Airingas, antrasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, mokė, kad Šventosios Dvasios dovana padeda mums tai padaryti: „Jūs esate Jėzaus Kristaus Bažnyčios sandoros nar[iai]. [...]“

Štai kodėl jūs jaučiate norą padėti žmogui, kuriam dėl širdgėlos ir sunkumų naštos sudėtinga eiti pirmyn. Jūs pasižadėjote padėti Viešpačiui palengvinti jų naštas ir juos paguosti. Priimdamos Šventosios Dvasios dovaną jūs gaunate galią padėti palengvinti tas naštas.“¹

Pavyzdžiui, vienos sesers iš Rusijos šeimoje kilo sunkumų, dėl kurių ji negalėjo lankytis bažnyčioje daugiau nei metus. Kita skyriaus sesuo kiekvieną sekmadienį susisiekdavo su ja telefonu, pasakodavo jai apie pasisakymus, pamokas, misijos pašaukimus, naujagimius ir kitas skyriaus naujienas. Kai sesers šeimoje padėtis pagerėjo, ji, dėl kassavaitinių draugės skambučių, jautė, kad yra skyriaus dalis.

IŠNAŠA

1. Henris B. Airingas, „Guodėjas“, 2015 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

KETURI PASIŪLYMAI, KAIP UGDYTI ATJAUTĄ

Nors dažnai atjauta sustiprėja po to, kai patys patiriame išbandymų, yra keletas dalykų, kuriuos galime daryti šiandien, kad ugdytume atjautą. Apmąstykite, kaip galėtumėte pritaikyti šiuos principus:

Melskite jos. Kai kreipsitės į Dangiškąjį Tėvą, Jis atvers jūsų širdį ir „pajusite nuoširdų rūpestį kitų žmonių amžinąja gerove ir laime“ (*Misionieriško darbo vadovas. Skelbti mano evangeliją* [2004], p. 130, taip pat žr. Moronio 7:48).

Rodykite ją. Atjautą galite parodyti klausydami ir stengdamiesi suprasti. Įsivaizduokite save jų vietoje ir pamąstykite, kaip jie turėtų jaustis. Jei tinka pagal situaciją ir laiką, galite pasiūlyti padėti sušvelninti jų skausmą, kančias ar nelaimes.

Sekite raginimais. Viešpats gali apreikšti mums, kaip galime parodyti atjautą tokiu būdu, apie kurį galbūt nepagalvojome. Kai jaučiate Dvasios niuktelėjimą padėti kitiems, nedvejokite veikti pagal jį.

Būkite artimas draugas. Parodyti atjautą gali būti taip pat paprasta, kaip domėtis kitų žmonių gyvenimu. Išmokite įdėmiai išklausti (žr. „Tarnystės principai: Penki dalykai, kuriuos daro geri klausytojai,“ *Liahona*, 2018 m. birželis). Jūsų meilė jiems sustiprės ir taps lengviau atpažinti būdus, kaip tą meilę parodyti.

ATJAUČIANTIS GELBĖTOJAS

Apsvarstykite ir išstudijuokite šias Raštų eilutes, kad pamatytumėte, kaip Jėzaus Kristaus atjauta padėjo Jam gydyti, laiminti ir matyti žmones aplink Save tarnystės metu: Mato 9:35–38; 14:14; 18:27, 33; 20:30–34; Morkaus 1:40–42; 5:19; 6:30–42; 9:22; Luko 7:13; 10:33; 15:20.

Tarnystės principai turėtų padėti mums išmokti rūpintis vienas kitu, o ne vien kalbėti apie juos mokant. Kai pažinsime tuos, kuriems tarnaujame, Šventoji Dvasia pakuždės mums, ko dar, be mūsų rūpesčio ir užuojautos, jiems gali reikėti.